Code No : 9

H.S कथारचना (संस्कृतम्)

~~NO 9~~

मम कारुण्यमनोभावः।

इयम् मम जीवितकथा।

जीवित विजयस्य कथा। जीवितोन्नमनस्य कथा। इयम् एकम् कथा नास्ति। एकम् कारुण्यकथा। मम कारुण्यकथा।

जीवितस्य अवश्यघटकम् वायु, जलम्, भोजनम् च। परंतु हृदयस्य अवश्यघटकम् इदम् नास्ति। स्नेहं, दया, कारुण्यम्, सत्यसन्तता च आसन्। मम ~~एकम् पुत्रस्य~~ कारुण्यमनोभावः एव मम, सर्वजनाः च जीवितोन्नमनस्य कारणम्। इदम् कथा अहं वदामि।

मम जननम् उदयपुरम् ग्रामे अस्ति। सुन्दरग्रामम्। 'कल-कल शब्दे'

निर्झरिः, कोकिलस्य मनोहरगीतम्।
प्रभातसूर्यस्य किरणाम् ग्रामस्य सर्वभागे
प्रसरति। स्वर्णवर्णसूर्यस्य आगमनसमये
सर्वे जनाः स्वकर्मे व्यापिताः। कर्षकाः
व्रीहिक्षेत्रे गच्छन्ति, छात्राः विद्यालये,
माता/पितामह्याः क्षेत्रे, गृहिणियाम्
आपणे च गच्छन्ति। हरितवर्णग्रामम्।

एकदा रामेन्द्रस्य आपणे
सोमः, रविः इति द्वौ युवकौ आगतौ।
तौ अतीवसुन्दरौ। किन्तु तौ इदम्
ग्रामस्य हरितमयम् नशीकर्तुम् अत्र
आगतौ। इदम् कार्यम् रामेन्द्रः तन्त्रेण
सोमायाः मनसीम् चोरयति। रामेन्द्रः
गोपालस्य मुखान्तरम् इदम् वार्ता
ग्रामे प्रसरन्ति। ग्रामवासिनः इयम् वार्ता

श्रुत्वा भयचकित: सन्ति।

दिनंप्रति इदम वार्ता अन्यग्रामे अपि प्रसरन्ति।

दिनानि गतानि। एकं अवधिदिने अनेक: जना: ग्रामे आगच्छन्ति। तस्या: कारणम "**ग्रामनाशीकरणम**" एव। सर्वे जना: परिभ्रान्त: सन्ति। सर्वे जना: स्वयरक्षणार्थम भगवान प्रार्थयन्ति।

दिनानि, मासानि च गतानि। एकम दिनं सूर्योदयस्य समये एकम उन्नतशब्दम श्रुत्वा। इयम शब्दम जाति - मत - वर्ग - भाव - प्रदेश व्यत्यासेन उच्चै: शृण्वन्तु। ग्रामवासिन: स्वय - जीवित / कुटुम्ब रक्षणार्थम उच्चै: अवदत - "**वयं जीवितम न नश्याम:।** न

द्रोहम करणीयामः" | किन्तु जनवासिनस्य इदम आवश्यम दुष्टमानवाः न शृण्वन्तु | ते तस्य कर्मम पुनः ~~कर~~ कुर्वन्ति |

एकम संवत्सरम गतः |

जनायाः आवश्यम दुष्टमानवाः न शृण्वन्तु | ते पुनः पुनः तस्य आवश्यं दुष्टमानवस्य मुखान्तरम समर्पयति | किन्तु फलम न सिद्धम |

एकम दिनम कर्मनिरतः दुष्टमानवाः महान शब्दम श्रुत्वा भयचकिताः सन्ति | सर्व जनाः च | किन्तु दुष्टमानवाः तस्य कर्मम पुनः कुर्वन्ति | परंतु इदम कर्मस्य अन्त्यमसमये शब्दप्रभावेन सर्वम नश्यति | वृक्षाः, लताः च नश्यन्ति | स्वर्णवर्णं ज्वलितम सूर्यः अन्तकारे पतितवान | नीलवर्णमाकाशम

कृष्णवर्णं स्वीकरोति | सर्वं भागे अन्धकारं प्रसरति | इदम समये जनाः उच्चैः वदन्तु "प्रकृतिक्षोभम" | "प्रकृतिक्षोभम" |

~~अल्पसमयस्य~~ अल्पसमयम इदम प्रकृतिक्षोभम स्थितः | दुष्टमानवाः मृत्युम प्राप्तः | किन्तु सज्जनाः (ग्रामवासिनः) आरोग्यसम्पन्नम स्थितः |

मम कारुण्यमेव इदम ग्रामस्य उन्नतस्य / संरक्षणस्य कारणम | त्वं जानासि अहम वा ? सज्जनाः एवम अहं मित्रः | किन्तु दुष्टजनानाम ~~क~~ अहम मृत्युदेवः | विशालमनस्याः एवम माम जानामि | सज्जनाः एवम माम जानामि | प्रकृतिस्नेह्याः एवम माम जानामि | अहम ~~एव~~ अस्मि "प्रकृतिः" | मम कारुण्यमनोभावः एव ~~मम, भावात~~

मम, ग्रामवसिनस्य, च भीवितोद्विग्नमनस्य|
भीतिताविजयस्य कारणम| अहम
अस्ति "प्रकृतिः"......| कारुण्यदेवता
"प्रकृतिः"...| स्नेहस्वरूपिणी "प्रकृतिः"...|
अहम अस्ति "प्रकृतिः"...|| कारुण्यम
सर्वस्य धर्मः| "परमो धर्मः"||

सर्वे भवन्तु सुखिनः|